

خبر

رئیس دفتر رئیس‌جمهور:

ترامپ باید در انتظار شکست‌های پی‌درپی باشد

● محمود واعظی، رئیس‌دفتر رئیس‌جمهور در تویییت نوشت: «در رأی‌گیری شورای امنیت، جامعه جهانی با حمایت از حفظ برجام، یک بار دیگر با سیاست‌های یک‌جانبه‌گرایانه آمریکا مخالفت کرد. آمریکا در ادامه اشتباهاتش به دنبال مکانیسم ماشه است؛ با همان فرآیندی که قطع‌نامه اخیر رد شد بلکه با استدلال قوی‌تر سیاسی و حقوقی، باز هم شکست خواهند خورد. ترامپ در ماه‌های پایانی دولت خود باید آموخته باشد که معادلات در عرصه سیاست با دنیای تجارت کاملاً متفاوت است و اگر سیاست‌های گذشته خود را تغییر ندهد، باید در انتظار شکست‌های پی‌درپی باشد.»

دستور وزیر کشور برای جلوگیری از تخلف در انتخابات ۱۴۰۰

● **بایگاه اطلاع‌رسانی وزارت کشور:** سخنگوی وزارت کشور از دستور وزیر کشور برای تشدید نظارت بر عملکرد شورواها و شهرداری‌ها تا انتخابات ۱۴۰۰ خبر داد.
سلمان سامانی گفت: با توجه به نزدیک‌شدن به ماه‌های پایانی منتهی به برگزاری انتخابات شورواها، وزیر کشور دستور داد با تشکیل کمیته‌ای در وزارت کشور با استفاده از ابزارهای قانونی نظارت جدی‌تر و با حساسیت بیشتری بر عملکرد شورواها، شهرداری‌ها و دهیاری‌ها با هدف رعایت قانون در تصمیم‌گیری‌ها صورت پذیرد. او افزود: گزارش نظارتی این وزارتخانه به‌صورت نوبه‌ای به وزیر کشور ارائه و با تخلفات احتمالی بدون اغماص برخورد قانونی و جدی می‌شود. صابنت از خدمات و زحمات خیل عظیمی از شوراییان کشور در گرو برخورد قاطع با تخلفات معدودی است که پیشگیری از وقوع آنها همواره اولویت وزارت کشور بوده است.

ادامه از صفحه اول

وزارت صنعت مهم است؟

نگارنده قبلا نیز نوشته‌ام که بیش از یک دهه است که «سیاست‌گذاری صنعتی» در کشورمان در تعلیق است و آخرین‌بار که صنعت به‌واسطه اعمال سیاست‌های مشخص از روزمرگی و پراکندگی فاصله گرفت و جایگاه شایسته خود را یافت، در سال‌های اجرای برنامه سوم توسعه (۷۹- ۸۴) و ایجاد «وزارت صنایع و معادن» بود. در این دوره بنیان‌هایی ایجاد شد تا بتواند بار سنگین سازه‌های صنعتی‌شدن پایدار کشور را به‌عنوان مرحله‌ای از توسعه اقتصادی و نه زیربخشی از توسعه، تاب آورد. در حوزه فراکلان وکلان با غلبه اقتصاد آزاد و رقابتی با همکاری و مشارکت نهاده‌ها وتشکل‌های بخش خصوصی، بازگشایی فضای سیاسی و اجتماعی با احقاق حقوق مشروع قانونی و بسط آزادی‌های شهروندی و گشایش درهای گفت‌وگو و تعامل و ارتباط با جهان و قدرت‌های بین‌المللی از موضع برابر و در حوزه بخشی با اقداماتی نظیر تأسیس وزارتخانه مقتدر صنایع و معادن، تجمع عوارض، برقراری نظام تعرفه‌ای، تک‌نرخ‌ی‌شدن ارز، ایجاد نهادهایی مانند بورس کالا، سازمان توسعه معادن ... نتیجه این اقدامات نیز در سال‌های پس از انقلاب تاکنون بی‌نظیر بوده است: متوسط رشد ۵/۸ درصدی اقتصادی و ۱۰/۶ درصدی صنعتی، اکنون نیز تا تگرش به مدل توسعه اقتصادی و صنعتی کشور اصلاح نشود و سیاست‌های صنعتی در ربط و پیوند منسجم و ارگانیک با تجارت، دست برتر را در سیاست‌های اقتصادی کشور نیابد، فرق نمی‌کند چه کسی وزیر صنعت، معدن و تجارت باشد . امید که چنین شود و سرپرست جدید این وزارتخانه که از مدیران قدیمی و متعلق به دوران طلایی توسعه صنعتی کشور در دوران اصلاحات است، بتواند زمینه‌ساز این تحول بزرگ و احیای آن دوره تاریخی باشد.

تلفن همراه برای هشدار پیش‌هنگام زلزله

همواره و در تمام دنیا نگرانی اولیه آن است که اگر هشدار پیش‌هنگام وقوع زلزله‌ای که در ثانیه‌های دیگر امواج مخربش خواهد رسید، مستقیم در اختیار عموم مردم گذاشته‌شود، خسارت‌های ناشی از آشفتنگی عمومی، از خسارت‌های خود زلزله نیز فراتر رود، به‌همین‌دلیل است که در بسیاری از کشورها در کام اول سراغ هشدار پیش‌هنگام خودکار فقط برای دستگاه‌های حساس و تأسیسات زیربنایی (مانند شبکه گاز) می‌روند، مانند کاری که در استانبول ترکیه کرده‌اند؛ اما می‌بینیم که در ژاپن، تایوان و اکنون کالیفرنیا، ارائه هشدار را به عموم مردم انجام می‌دهند. وقت آن است که موانع بوروکراتیک را کنار بزنیم و کشور ما نیز که هم نیروی متخصص مسلط به این فناوری و هم زیرساخت فسی لازم را دارد، به این انقلاب فناوری، حتی در حد استفاده از گوشی‌های تلفن همراه به‌عنوان «شهروند- لرزه‌نگار» بپیوندد. کاری که در حدود سه سال قبل پیگیری‌ها و طراحی اولیه‌اش را در همین ایران خودمان انجام دادیم، ولی هنوز پیشرفت عملیاتی حاصل نشده است.

«**استاد پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله**

تصمیم‌سازی‌های شورای هماهنگی اقتصادی سران سه قوه محل مناقشه شده است. دیروز بهارستانی‌ها نزدیک به دو ساعت جلسه غیرعلنی داشتند که به گفته رئیس مجلس دلیل غیرعلنی‌شدنش بررسی موضوعات نفتی بود. قالیباف گفت: موضوع فروش اوراق سلف نفتی که در شورای عالی اقتصادی مطرح شده، در نشست غیرعلنی مجلس مورد بحث و بررسی قرار گرفت؛ زیرا لازم بود همه نمایندگان مجلس در جریان این موضوع مهم قرار گیرند. دیروز همچنین سه نفر از نمایندگان مجلس شورای اسلامی از توسعه اختیارات شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا و آنچه ورود آنان به حوزه تقنینی خواندند، انتقاد کردند. پیش‌تر هم یکی از نمایندگان گلیابه کرده بود که در این شورا دولت نسبت به رؤسای دو قوه دیگر دست بالاتر را دارد.

محمدرضا صباغیان در نشست علنی روز گذشته مجلس با تقدیر از موضع قالیباف در دفاع از جایگاه مجلس در شورای عالی اقتصادی سران قوا گفت: به نظر می‌رسد شورای عالی هماهنگی اقتصادی سران قوا به شورای عالی هماهنگی دولت تبدیل شده است نه هماهنگی سران سه قوه که باید این روند اصلاح شود. کمال علیپورخنکداری هم با اشاره به جلسه غیرعلنی دیروز صبح مجلس

اظهار امیدواری کرد که مجلس به جایگاه واقعی خود بازگردد و تنها مرجع تقنینی و قانون‌گذاری در کشور باشد. سیدعننی نظری هم تأکید کرد که توسعه اختیارات شورای عالی سران قوا و ورود آنان به تمام مسائل، به‌حاشیه‌بردن مجلس است. ورود شورای‌عالی سران قوا به تمام مسائل و حوزه تقنینی، مجلس را از رأس کار خارج می‌کند. نصرالله پژمان‌فر، رئیس کمیسیون اصل ۹۰ نیز دیروز گفت: جلسه‌ای به عنوان شورا هماهنگی سران قوا تشکیل می‌شود و روشن است که همه مسائل نباید در این جلسه مطرح شود بلکه باید یک سری مسائل خاص باشد. یکی از موضوعات امروز جامعه انتشار اوراق سلف نفتی است که باید طبق روال در مجلس مطرح شود. او گفت: ما قبلا در مجلس دهم این تذکر را داده بودیم که رئیس‌جمهور و رئیس قوه قضائیه وقتی در جلسه‌ای شرکت می‌کنند، می‌توانند نظرات شخصی‌شان را مطرح کنند، اما اگر رئیس قوه مقننه در جلسه‌ای شرکت می‌کند، باید نظر نمایندگان را اعلام کند و نباید نظر شخصی خود را مطرح کند. سیدامیرحسین قاضی‌زاده‌هاشمی که در غیاب قالیباف ریاست مجلس را بر عهده داشت، در پاسخ به پژمان‌فر گفت: شورای هماهنگی سران قوا قانونی است و اختیارات مشخصی دارد؛ ضمن اینکه در جاهایی

که گردش کار با مجلس است، مانند اصلاح بودجه، باید این گردش کار توسط مجلس صورت گیرد و دبیرخانه این شورا هم به‌جای طرح این موضوع بهتر است کار را از طریق مجلس پیگیری کند. من گواهی می‌دهم آقای قالیباف نشست‌های متعددی را با رؤسای کمیسیون مجلس و جمعی از اقتصاددانان مجلس برگزار کرده است. همچنین در موضوع اخیر مطلع هستم نظر مجلس چون همراه با مخالفت بوده است، همین موضوع بیان شده و رؤسای کمیسیون‌های برنامه و اقتصاد هم در جلسه شورای هماهنگی حاضر بودند که به نحوه تصویب، اجرا و ابلاغ اوراق سلف نفتی اعتراض کردند.

شورای هماهنگی اقتصادی سران سه قوه سال ۹۷ شکل گرفت. سایت اصولگرای مشرق‌نیوز که مخالف دولت است، در توجیه و توضیح دلایل ایجاد این شورا، به حاشیه‌رفتن حلقه اقتصادی دولت اشاره کرده و نوشته بود: به علت آنکه سیاست‌های دولت‌های یازدهم و دوازدهم بیشتر تحت تأثیر تفکرات اقتصاددانان تکنوکرات به‌محوریت مسعود نبلی مشاور و دستیار ارشد اقتصادی آقای روحانی بوده، اکنون با واگذاری مسئولیت سیاست‌گذاری کلان اقتصادی به سران قوا، دیگر این نحله فکری نمی‌تواند تفکرات خود را بر اقتصاد کشور تحمیل

سیاست

اعتراض مجلس به سطح اثرگذاری دولت و نقش فردی قالیباف در شورای هماهنگی اقتصادی سران قوا

چالش بر سر یک شورا

کند، تفکرات این طیف با اجرای سیاست‌های تعدیل اقتصادی در دولت سازندگی بر دولت‌ها احاطه یافت و لطمات زیادی به اقتصاد ایران وارد کرد. این افراد در دولت فعلی به حلقه نیاوران موسوم شده‌اند. حلقه «نیاوران»، محفل اقتصاددانانی است که سابقه گرایش به اقتصاد آزاد را در کارنامه خود دارند. این اقتصاددانان، محفل اقتصادی خود را مدیون مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی واقع در منطقه نیاوران تهران هستند. این مؤسسه از اواسط دهه ۷۰ به‌کوشش برخی از اقتصاددانان تکنوکرات ساخته شد. در آن زمان کمتر کسی تصور می‌کرد که باتوق افراد این مؤسسه روزی یکی از حلقه‌های اصلی اقتصاد ایران شود. چندی‌بعد یاران این حلقه نگارش برنامه‌های توسعه‌ای در ایران را نیز بر عهده گرفتند. برنامه‌های اول و دوم توسعه دست‌یخت این گروه از اقتصاددانان بود و در برنامه سوم توسعه نیز ردپای دیدگاه‌های این حلقه چشمگیرتر شد.

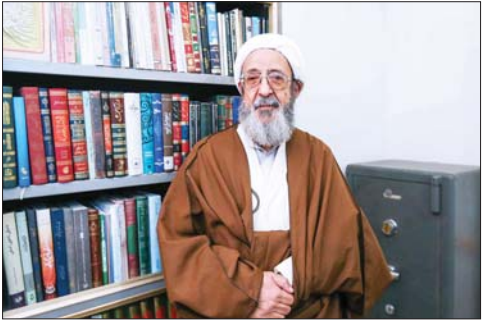
حالا با روی‌کاربودن این مجلس که بیشترین زاویه را با دولت در همه حوزه‌ها دارد، عجیب نیست که طرح‌های روحانی در جلسه شورای هماهنگی اقتصادی سرران سه قوه به مشکل بخورد؛ چراکه تیم قالیباف آمده تا از قضا مانع عرض اندام حلقه نیاوران شود.

در قدرت بمانند»، گرچه بخشی از این سخنان یعنی ردصلاحیت‌ها در پیشروی سیاسی اصلاح‌طلبان درست به نظر می‌رسد، اما بیان اینکه سرمایه اجتماعی اصلاح‌طلبان هیچ تغییری نکرده، قدری دور از واقعیات موجود است. خطر ریزش سرمایه اجتماعی تا جایی مهم است که به‌تازگی در مجامع اصلاح‌طلبی دو بحث بازگشت به جامعه یا حضور در قدرت رسمی را ایجاد کرده است و حتی مدافعان حضور در قدرت، توجه به سرمایه اجتماعی را نفی نمی‌کنند؛ چنان‌که چندی پیش حسین مرعشی در گفت‌وگویی اظهار کرد حضور در قدرت رسمی منافاتی با توجه به جامعه ندارد یا غلامحسین کرباسچی گفت: «وقتی سازوکار ناکارآمد باشد و یک‌سری افراد ناکارآمد در آن حضور داشته باشند و هیچ کاری نکنند، سرمایه اجتماعی از دست می‌رود. یک مجموعه سیاسی وقتی حرکتی از خود نشان دهد و کاری کند، سرمایه اجتماعی هم کسب می‌کند، اما وقتی خاصیت نداشته باشد، سرمایه اجتماعی خود را از دست می‌دهد؛ بنابراین این دو بحث از هم جدا نیست». در مقابل نیروهای کارگزاران که اساسا استمرار اصلاح‌طلبی را در گرو استمرار در قدرت می‌دانند، طیفی که اساسا اصرار بر حضور در قدرت را علت مشکلات کنونی اصلاح‌طلبان می‌دانند نیز باور دارند سرمایه اجتماعی اصلاح‌طلبان مخدوش شده و اکنون باید به جامعه بازگشت. محمدرضا تاجیک درباره این موضوع چندوقت پیش گفته بود: «بر این باورم که فصل و عصر اصلاح‌طلبی رسمی و واقعا موجود به سر آمده و از زمان و زمانه خود عقب مانده است. اما اصلاح‌طلبی غیررسمی و غیرحکومتی کماکان از این امکان برخوردار است تا ارائه گفتمانی نو و ساختار و کارکردی متفاوت به‌عنوان کنشگر مؤثر جامعه خود باقی بماند. در غیر این صورت، آن جریان که در راه است، جریانی بس متفاوت از آنچه اصلاح‌طلبان انتظارش را دارند خواهد بود. این جریان نوعی رادیکالیتیه نوین خواهد بود که هستی و وجودش (یا هویت بی‌هویتش) با ناپیوستگی، تکثر، تفاوت، کمونیتاس‌گونگی، کنشگر-شبکه‌ای ریزوم‌وارگی، مولکولی‌بودگی و کنش‌های رادیکال‌گره خورده است.»

با ذکر چنین تحلیل‌هایی به نظر می‌رسد توجه به سرمایه اجتماعی اصلاح‌طلبان و تلاش برای بازپایی آن، هم برای زنده‌نگه‌داشتن جریان اصلاحات و هم برای توقیف در انتخابات بسیار لازم است.

کتاب لهوف (نام کتاب هم به‌صورت لهوف آمده و هم ملهوف اگرچه لهوف مشهورتر است) آمده تا آن زمان (قرن هفتم هجری) در کتاب‌های حدیثی شیعه وجود نداشته و بعد از او در برخی از کتاب‌ها آمده است. احتمال زیاد آنچه را در میان مردم زمان مشهور بوده و در ضمن با دیدگاه‌های کلامی نویسنده همسو بوده، در این کتاب آمده است. کتاب از نظر زمانی و مکانی هم با مشکلاتی مواجه است. به‌طور مثال از جنگ نهاوند (در ایران) با رومیان سخن می‌گوید؛ یا برای اولین‌بار اوست که روایت می‌کند اهل‌بیت روز اربعین به کربلا رسیدند. به‌علاوه این کتاب در جوانی سیدبن‌طاووس نگاشته شده و با آثار او، که در دوران پختگی علمی‌اش نگاشته است، قابل مقایسه نیست. درآمیختگی این کتاب با دیدگاه‌های کلامی خاص آن را از صورت یک متن تاریخی خارج می‌کند. در مجموع می‌توان گفت با تکیه بر منابع معتبر تاریخی می‌توان «تصور و توصیف» کم‌وبیش معتبری از واقعه عاشورا ارائه کرد، اما توصیف این واقعه گام نخست است. برای «یندگان و ین‌شداسان»، «تفسیر و تبیین» این واقعه و «درس‌گیری» از آن گام‌های بعدی است.

منابع: علاقه‌مندان به بحث تفصیلی در مورد منابع عاشورا می‌توانند به کتاب زیر رجوع کنند: حسین، سیدعبدالله (۱۳۸۶)، «معرفی و نقد منابع عاشورا»، قم: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی. «**این یادداشت هم‌زمان در وب‌سایت «شرق نو» منتشر می‌شود.**

اصلاح‌طلبان هیچ ریزشی نداشته است: «عده‌ای اصرار دارند که سرمایه اجتماعی اصلاح‌طلبان ریزش کرده تا از این طریق مردم را نسبت به تفکر اصلاح‌طلبی بدبین و ناامید کنند. واقعیت این است که سرمایه اجتماعی جریان اصلاحات هیچ تکانی نخورده و این طیف مثل همیشه آمادگی دارد در صحنه‌های مختلف حضوری مؤثر داشته باشد. اصلاح‌طلبان همه‌جوره آماده شرکت در انتخابات ۱۴۰۰ و هر انتخابات دیگری هستند، فقط کافی است گروهی که از درون حاکمیت به‌راحتی و با هیچ بهانه‌ای چهره‌های اصلاح‌طلب را رد صلاحیت می‌کنند، اجازه دهند مردم در فضایی آزاد دست به انتخاب بزنند، شک نکنید که جامعه اصلاح‌طلبان را قبول دارند و به آنها رای خواهند داد. اگر واقعا به فکر نظام و مردم هستیم و می‌خواهیم با کم‌شدن مشکلات کشور در مسیر توسعه قدم بردارد و مردم هم به آرامش برسند، باید بدانیم که تنها راه نجات تکیه بر تفکر اصلاح‌طلبی است. اصلاح‌طلبان تمام تلاش خود را به کار می‌بندند که نظام با اصول اسلامی و البته دموکراتیک اداره شود تا خدشه‌ای هرچند کوچک نبیند...». نماینده ادوار مجلس توضیح داد: «همچنین بعضی‌ها گرفتاری مردم را در حالی دلیلی بر ناامیدی جامعه نسبت به اصلاحات می‌دانند که اصلاح‌طلبان این بلا را سر مردم نیاورده‌اند. در واقع مسبب این شرایط بد، تصمیم‌گیران و دست‌اندرکارانی هستند که برای ماندن در قدرت و ردصلاحیت‌نشدن در دوره‌های بعدی، در مواجهه با کاستی‌ها و مشکلات نم پس نمی‌دهند تا بتوانند همچنان

تصویر موجه واقعه عاشورا

نقش خبرنگارانی را دارند که هرکدام از یک سوی جبهه گزارش تهیه کرده‌اند. عمده روایات ابومخنف از این دو نفر نقل شده است. سوم اینکه مقتل ابومخنف به‌صورت کاملا حرفه‌ای تنظیم شده است. به‌طوری‌که در سراسر آن نکته‌ای یافت نمی‌شود که دلالت کند بر اینکه او طرفدار امام بوده یا یزید. حتی در لقب‌ها و تعریف‌ها نیز بی‌طرفی را در نوشتن رعایت کرده است. چهارم اینکه مقتل ابومخنف مفصل و بسیار دقیق تنظیم شده است. حوادث به ترتیب زمانی آورده شده‌اند و تمام خطبه‌ها، نامه‌ها و گفت‌وگوهای ایشان روایت شده است؛ از مدینه تا کربلا. اما درباره حوادث کوفه و شام بسیار مختصر سخن گفته است. درباره کوفه بیشتر و در مورد شام بسیار اندک. احتمالا به روایت شامیان که حامیان یزید بوده‌اند، اعتماد نداشته است. پنجم اینکه بسیاری از مسائل جنجالی و مناقشه‌ای که از نظر عادی و عقلی پذیرش آنها دشوار است، در این مقتل وجود ندارد. در مجموع مقتل ابومخنف از نظر «مستندبودن»، «نزدیک‌بودن به زمان حادثه»، «خالی‌بودن از مواضع سیاسی، مذهبی و کلامی» و «خالی‌بودن از مطالب غیرقابل باور» قوی‌ترین، دقیق‌ترین و مفصل‌ترین روایت از واقعه عاشورا است که با بی‌طرفی و به‌گونه‌ای متصفانه روایت شده است. کامل‌ترین نقل از مقتل ابومخنف در تاریخ طبری آمده است. طبری این مقتل را از «هشام بن محمد بن سائب کلبی» به‌طور کامل روایت کرده است. شیخ مفید نیز

ادامه از صفحه اول

کتابی به جا نگذاشته، اما ظاهرا اطلاعاتی داشته است که دیگران به صورت روایت از او نقل کرده‌اند. اصل روایت ابومشعر به‌طور کامل موجود نیست و آنچه موجود است توسط دیگران مورد تلخیص و تصرف واقع شده و فقط بخش‌هایی از آن نقل شده است. از احمد بن حنبل نقل شده است که ابومشعر آدم راستگویی بود اما اسناد را حفظ نمی‌کرد!

معتبرترین گزارش تاریخی از واقعه عاشورا متعلق به «لوط بن جحی بن سعید بن مخنف بن سلیم ازدی کوفی» (۹۰-۱۵۸ ق) است. او یکی از بنیان‌گذاران دانش تاریخ‌نگاری مسلمانان بوده است. کتاب ابومخنف که به «مقتل‌الحسین» معروف بوده و مورد استناد همه منابع تاریخی است، با چند ویژگی بر سایر منابع برتری دارد (حسینی، ۱۳۸۶: ۵۷).

نخست اینکه، ابومخنف مقتل خود را به روش محدثان (روش نقلی) نگاشته، یعنی همه مطالب به‌صورت روایت مسند (و نه مرسل) و از حاضران در صحنه نقل شده است. دوم اینکه، روایت ابومخنف دو منبع اصلی دارد؛ یکی روایت «عقبه بن سیمعان» خدمتکار رباب همسر امام حسین است که از مدینه تا شهادت امام همراه ایشان بوده و سپس به اسارت درمی‌آید و عمر بن‌سعد به دلیل خدمتکاربودن او را آزاد می‌کند. دیگری «حمید بن‌مسلم» که از مدینه مورد اعتماد عمر بن‌سعد بوده است. این دو تقریبا